

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

Aflevering 3 (16 januari 2021)

Van clublokaal naar een eigen kantine

Dat we nu een prachtige kantine hebben, waar menig club jaloers op kan zijn, komt zomaar niet uit de lucht vallen. Daar hebben vele vlijtige vrijwilligershanden aan meegeholpen. Sinds 1972 beschikt onze club over een eigen kantine aan de Zandstraat. Tot voor kort is deze nog helemaal gerenoveerd.

Hoe is dat vroeger geweest?

In het verleden werd gebruikgemaakt van een horeca etablissement. Bij de oprichting in 1924 was het clublokaal gevestigd in **“De Koning van Engeland”** oftewel bij Guust en Madame Cattoir. In de huiskamer vonden zowel de bestuursvergaderingen als de elftalcommissie vergaderingen plaats. Ook de feestcommissie had regelmatig hun vergaderingen in dezelfde ruimte. Voor de feestavonden kon HVV terecht in de filmzaal. Volgens ingewijden zijn die niet altijd voorspoedig verlopen. Het kwam zelfs zover, dat vanaf de preekstoel in de Basiliek werd afgeroepen om de jeugd bij H.V.V.’24 weg te houden, omdat er tijdens de feestavond gedanst werd. Kapelaan van de Broeck was in die tijd geestelijk adviseur en die verbood het dansen. Ondanks het verbod werd het toch gedanst. Deze “zonde” resulteerde dat een aantal bestuursleden de bekende pijp aan Maarten gaf, waaronder penningmeester Stroecken. Een voorval waarvan de oudere leden nu smakelijk om kunnen lachen.

Begin de dertiger jaren werd gebruik gemaakt van **café “Apollo”**, wat nu “Encore” van Walodiek is. De familie van Dorsselaer stelde jarenlang de huiskamer ter beschikking voor de vele vergaderingen van bestuur en commissies. Dit betekende een hele opoffering van het grote gezin, want naast de voetballende zonen Leon en Jo, konden Fons en Elodie van Dorsselaer een zevental dochters inzetten achter de toog! Op maandagavond was het hier bijna altijd feest. De toenmalige voorzitter van Gassen, eigenaar van een brouwerij, liet het heerlijke gerstenat overvloedig vloeien. De gevolgen daarvan kun je wel raden, hahaha. Maar plezierig is het altijd wel geweest, zowel voor de bestuursleden als voor de spelers.

In de jaren vijftig van de vorige eeuw verhuisde H.V.V.’24 naar **“De Bruijns Restaurant”** achter de Basiliek. Te vermelden is zeker, dat de mosselen na afloop van een vergadering of na een wedstrijd best smaakten. Fien en Peet de Bruijn, maar ook dochter Mini, zorgden ervoor dat het goed toeven was in dit clublokaal!

Even was er sprake om **het Sportcafé** aan de Tabakstraat, wat jaren het clublokaal is geweest van RKHAV, over te nemen. Dat was begin jaren ’70. Uiteindelijk werd de knoop doorgehakt en besloot het hoofdbestuur onder leiding van voorzitter Peeters een **eigen kantine** te bouwen. Als vereniging kunnen bestuur en leden alleen maar trots zijn, dat ze over een dergelijke lokaliteit kunnen beschikken. Dit allemaal dankzij de vele vrijwillige handen, die we veel dank zijn verschuldigd.

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

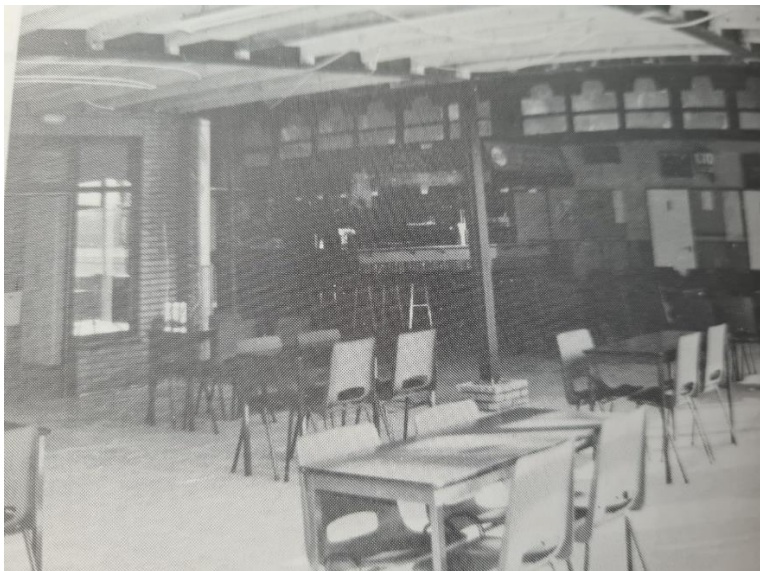
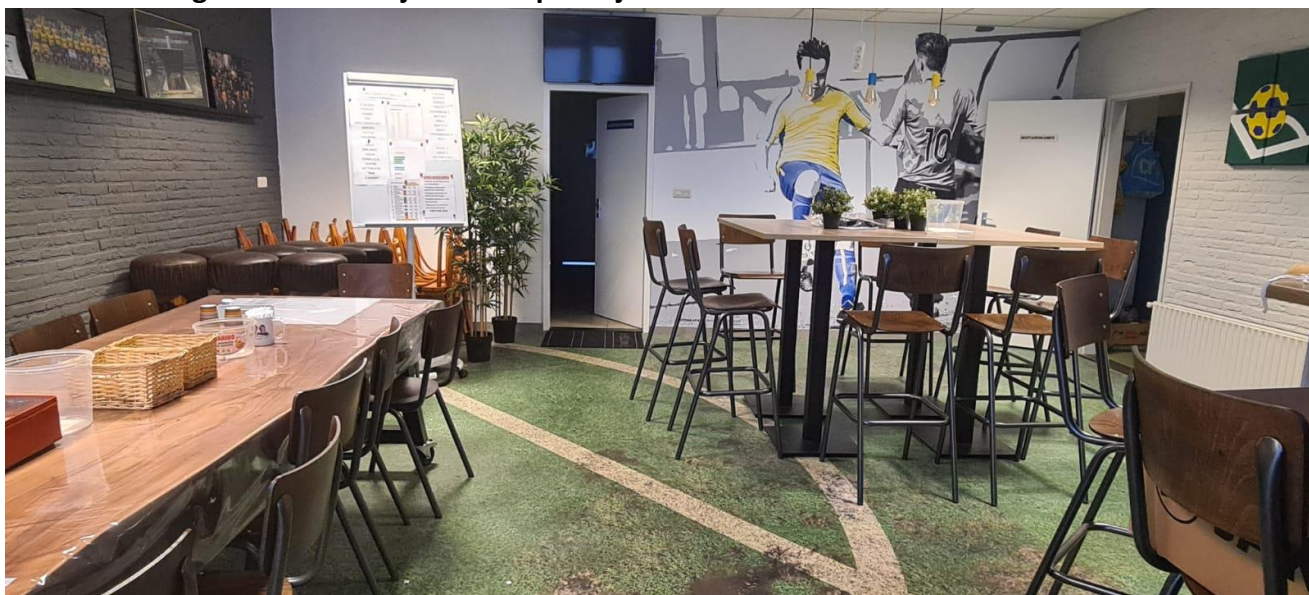

Foto van de nieuwe kantine in 1972

De kantine is in de loop der jaren verschillende keren verbouwd of opgeknapt.

De huidige bestuurskamer is gebouwd tussen 1991 en 1993. De oude bestuurskamer was te klein en meer een rommelhok dan een vergaderruimte. Op een gegeven moment schaamde het bestuur zich om in deze kleine ruimte de bezoekende verenigingen te ontvangen. Men begon met vele vrijwilligers aan de uitbreiding van de bestuurskamer en de kantine. Dit alles met financiële steun van de brouwer met een goedkope lening. Als tegenprestatie moest dan wel zijn bier verkocht worden.

Hieronder zie je 2 foto's van de bestuurskamer en de kantine, die allebei een metamorfose hebben ondergaan de laatste jaren. Knap stukje werk!!

De opgepimpte bestuurskamer anno 2020

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

De opgeknapte kantine is een visitekaartje voor de vereniging

(Oud-) Voetballers/Supporters vertellen over hun passie

In deze 3de aflevering het verhaal van **Eddie Bogaert**. Eddie was keeper van vv Clinge en werd de Zwarte Panter genoemd. Hij vertelt zijn belevenissen over een belangrijke wedstrijd tussen HVV en Clinge met een gedenkwaardig slot!

HVV'24 – Clinge in 1968

"HVV-Clinge was (ook) vroeger een beladen duel. Voor de spelers van Clinge was dat in elk geval zeker het geval. En dus voor mij ook! Het sportpark in Hulst maakte namelijk indruk vanwege de sintelbaan die om het veld lag. En HVV had daarbij ook een tribune, allemaal dingen die het Clinge veld ontbeerde. Hulst was in de tijd ook "de grote stad", waartegen je je in de omliggende dorpen best een beetje afzette. De vijand! Kortom, de derby in Hulst was er een om naar uit te zien. Zeker in **1968** toen ik vanwege allerlei blessures in de smalle Clinge selectie mijn normale plaats in het doel moest ruilen voor een stek in de spits. De trainer vond me kennelijk veelzijdig.

De spanning was groter dan normaal. Immers, HVV had de 2 punten van een overwinning nodig om te promoveren. Tenminste, zo staat het in mijn geheugen geschreven, want ik kan me niet voorstellen dat HVV punten nodig zou hebben om niet te degraderen. Die punten moesten en zouden er komen, zo was uit het Hulsterse kamp te horen! De hele wedstrijd golfde het spel op en neer. Laat in de tweede helft kreeg ik dé kans om de 0-1 aan te tekenen, maar de Hulsterse sluitpost ontnam me met een fabelachtige redding eeuwige roem! Bij deze actie raakte ik helaas geblesseerd en moest ik de wedstrijd verlaten.

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

vv Clinge 1 in 1968 vlak voor het begin van de merkwaardige wedstrijd tegen H.V.V.'24

Boven van links naar rechts: Hugo Smet, Gerard de Maat, Jo Hageman, Freddie Ras, Willy Seghers, Walter Verschueren, en Albert Luyckx (leider, grensrechter)

Onder van links naar rechts: Paul Verschueren, Vlegels, Eddie Bogaert, Bennie Vlegels, en Guillaume Drumont

En toen gebeurde er iets wat me nu, 52 jaar later, nog bezig houdt. In het centrum van onze verdediging stond een wat oudere, ervaren rot die zijn gloriejaren had doorgebracht bij HVV. Zijn naam? Ach, noem hem maar Gerard, want zijn echte naam is na al die jaren uit mijn geheugen weggevallen...!! Gerard was op zijn wat

oudere dag een topper, een klasbak die nooit verzaakte. Die nooit op een blunder te betrappen was. Die te vroeg ook bij HVV was weggegaan. Gerard was echter altijd HVV-man in hart en nieren gebleven, ook al droeg hij in deze nadagen van zijn carrière de rode kleuren van VV Clinge.

En toen... Vijf minuten voor afbluiten ging Gerard op een vreselijke manier in de fout! Hij miste op dramatische wijze een bal die hij nooit, maar dan ook echt nooit zou missen! Hij maaide finaal over de bal heen alsof hij aan zijn eerste pupillenwedstrijd bezig was. HVV profiteerde direct, pakte het cadeautje uit en de **1-0** verscheen op het scorebord! De opluchting aan Hulsterse kant was minstens zo groot als de vreugde. Aan de Clinge kant ging stille boosheid hand in hand met groot verdriet. De jonge rood-witte brigade sprak zich na afloop van de verloren wedstrijd niet echt uit, maar de blunder van Gerard voelde niet goed. Zeg maar dat het een enorme kater veroorzaakte! Werd Gerard te oud of...had Gerard nog steeds een groot HVV-hart? Het is nooit duidelijk geworden, maar na al die jaren denk ik

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

toch dat Gerard moet hebben gedacht dat Clinge van de nederlaag geen last had en dat HVV er beter van werd. Een fout(je) voor bestwil...Een foutje met een groot HVV-hart.”

Een mooi verhaal Eddie. Bedankt voor je bijdrage.

NB Uit betrouwbare bronnen hoorde ik dat deze situaties zich regelmatig voordeden. Voor een bak bier deed men héél veel.

Edje zegt:

“De kantine, de ziel van de vereniging, zie je tegenwoordig alleen nog maar online”.

